

Taru Kuhanen

Magneettinauhat Phoenixistä Mustangin takalaatikossa Helsinkiä kohti

Tulin töihin Nokia Elektronikkaan toukokuun alussa 1970. Edellisenä kesänä olin kesätöissä Salmisaassa Alkon atk:ssa, jossa tehtiin muistaakseni ensimmäisenä Suomessa IDS-tietokantaa käyttävä sovellus.

Nähtävästi omaksuin asian niin nopeasti, että Nokian edustaja ehdotti minulle työnhakua Nokiaan, kun sinne seuraavana keväänä otettaisiin lisää ihmisiä tulossa olevan suuren koneen takia.

Sain talven aikana opintoni siihen pisteeseen, että vain gradu oli tekemättä. Siispä hain Nokiaan. Oletin kirjoittavani gradun työn ohessa. Se ei ihan helposti toteutunutkaan, sillä seuraavien kuukausien aikana olin suunnilleen puolet ajasta työmatkoilla ja tein ympärilyöntejä vuorokausia. Sain sitten järjestetyksi seuraavan joulukuun vapaaksi ja kirjoitin gradun sen aikana.

Kun tulini töihin toukokuun alussa, suurin piirtein kaikki tulevat työkaverini olivat ulkomailla GE600-koulutuksessa. Lueskelin itsekseni manuaaleja, kunnes noin viikon kuluttua minulta kysyttiin, osaanko englantia ja onko minulla passi. Kyllä ja on. Siitä sitten alkoi reissaaminen useita kertoja Pariisiin Gambettalle ja Ruotsiin Asealle sekä kerran GE:n tehtaalle Phoenixiin. Olin jollain tavalla mukana kaikissa silloisissa suurten suomalaisten pankkien myyntiprojekteissa.

Phoenixiin päädyttiin siten, ettei KOP:n benchmark-ajaja pystytty ajamaan Ruotsissa eikä Ranskassa, vaan piti lähteä tekemään ne tehtaalle, jossa oli käytettävissä tehokkaammat koneet ja suuremmat levyasemat.

Matkassa olivat mukana **Harri Ohlson** teknisenä asiantuntijana, myynnistä **Risto Auer**, **Kim Jäämeri** ja Ranskan Bullilta (en muista etunimeä) Abouaf sekä minä Cobol(!)-asiantuntijana.

Ajankohta oli heinä–elokuu 1970 ja Phoenixissä lämpötila vähintään +40. Tehtaalla teki koeajoja myös US Army, emmekä me saaneet olla rakennuksessa samaan aikaan, joten US Army oli tehtaalla päivisin, me illalla ja yöllä.

Kun hommat alkoivat valmistua, Harri ja myyntimiehet lähtivät kuka minnekin ja minä jäin yksin pariiksi päiväksi odottamaan tulosten valmistumista. Oli vähän orpo olo, kun viimeisenä yönä pakkasin ison määrän magneettinauhvoja ja tulosteita kahteen isoon pahvilaatikkoon, tungin ne pieneen Ford Mustangiin ja ajoin lentokentälle.

Kiitos tehtaalla yövartijoiden ja lentokenttäparkin vartijan selvisin pakkausten ja matkatavaroideni kanssa lähtöselvitykseen. Kaikki meni hyvin USA:n päässä, mutta Suomen tulli halusi ehdottomasti repiä auki hyvin teipatut pakkaukseni, jolloin – matkustettuani vuorokauden ympäri – pyysin heiltä todistuksen asiasta ja lähdin kotiin nukkumaan. Vein tullin paperin aamulla töihin, ja joku sitten joskus haki benchmark-tulokset lentokentältä.

Korhosen Riitan kanssa olin vastaavalla PYP:n koeajomatalla Asealla. **Seppo Torvinen** oli mukana myynnistä. Silloin sentään voitiin tehdä töitä päivälläkin, mutta päivät venyivät yleensä myöhään iltaan.

Kun alkoi näyttää siltä, ettei koeajoista saada kyllin tehokkaita, oli edessä matka Gambettalle. Riitta ehdotti, että meidän kannattaa koodata tietokantakäsittely indeksoiduksi sarjatiedostoksi (sellaista ei silloin vielä ollut valmiina GE600:lle), koska siten siitä saadaan paljon tehokkaampi kuin random accessina. Niinpä sitten koodasimme koko matkan Pariisiin lentokoneessakin, ja ajot onnistuivat Gambettalla.